

Umre Notları

– Abdullah GÜNDEM · 19 Eylül 2010

Bu ilk umre ibadeti, hayatımda bir dönüm noktası oldu. Birçok hatadan vazgeçişimin, birçok ihmalkârlıktan kurtuluşumun, birçok güzel alışkanlıklar edinişimin vesilesi oldu benim için. Kısacası bir milat gerçekleşti. Kendimden bahsederken umreden önce ve umreden sonra diye bir sınıflandırma yapmak zorunda kalacağım. Rabbim bu değişimi bundan sonraki yaşamımda da devam ettirmeyi nasip etsin.

Hacca veya umreye turist gibi sadece oralarda ne olduğunu görme merakıyla giden insan ahlaki seviye olarak geldiği gibi geri döner. Pakistanlı büyük şair Muhammed İkbâl; hacdan dönen Müslümanları ziyarete gitmiş ve onlara " O kutlu beldeden bize ne getirdiniz?" diye sorunca hacılar; "Hurma getirdik, zezem getirdik, takke, tespih getirdik demişler. Büyük insan; "Kâbe'nin kokusunu, Rasulü Allah'ın selâmını, sahabenin ahlâkını, Ebu Bekir'in sadakatini, Hz Ömer'in adaletini, Hz. Osman'ın hilmini, Hz. Ali'nin ilmini getiremediniz mi? Müslümanların iman coşkusundan hiçbir şey getirmediğiniz mi? "demiş ve eklemiş : Her sene hacca gidenler birer avuç bunlardan getirselerd, buldukları beldeler, memleketler Mekke ve Medine'ye kardeş şehir olurdu... Beni en çok etkileyen an, Kabe'yi gördüğüm andır. O bir buçuk milyar Müslüman'ın yöneldiği, yedinci kat gökteki Beyt-i Ma'mur'un izdüşümü olan mübarek yapı. Küp şeklinde, ayetlerle donatılmış siyah bir örtüyle örtülmüş sade bir yapı gibi görülse de görünenin ötesinde bambaşka bir mabet. Beytullah, Allah'ın evi... Siz de Allah'ın misafirisiniz. Ona karşı bir manevi sıcaklık duyuyorsunuz, bir anne sıcaklığı... Karşısına geçip saatlerce seyretseniz hiç sıkılmazsınız. Sanki sizinle konuşur. Sanki demek fazla, eğer ona kulak verebilerseniz, onun size neler anlattığının farkına varırsınız. Hz İbrahim (as)'den bu güne kadar o kutsal mabet ne kadar çok Allah dostunu ağırlamış, hepsinde kim bilir ne güzellikler görmüş, ne gibi acı tatlı olaylara şahit olmuş. Azıcık dikkat kesilseniz o hatıraları bir bir duymaya başlarsınız. Rabbim hikmeti fark eden akıl, hakikati gören göz, hak sözü işiten kulak versin. Hacerül Esved, Kabe'deki en özgün parça ... Peygamber Efendimiz (sav)'in "İşte burada göz yaşı dökülür." dediği yer. Tavafın başlangıç noktası. İbrahim (as) ve oğlu İsmail (as)'dan bize kalan kutsal hatıra. Ona dudaklarını değdirebilmek için Mü'minler kıyasıya mücadele ediyorlar. Ve sağ tarafında mültezem Peygamber efendimizin mübarek vücudunu yaslayıp dua ettiği gözyaşı döktüğü, duaların reddedilmediği özel kısım. Bütün bunların yanında Kabe örtüsünün hoş kokusu... Tavaf... Farklı renklerde, farklı dilleri konuşan dünyanın dört bir yanından "Lebbeyk (Buyur Allah'ım)" diyerek koşup gelen yüzlerce müminin aynı hareketi uyum içinde tekrarlaması... Bir de ihramlıysanız tefekkürün kapıları ardına kadar açılır. Başta mahşer yeri aklınıza düşer, bir an ürperirsiniz. Rabbimize karşı, kendinize ve başkalarına karşı yaptığınız yanlışlar geçer zihninizden, pişman olursunuz; yalvarabileceğiniz tek kapıdan, Allah'tan, af dilersiniz, bir an gözlerinize yaş dolar. Etrafınızdaki farklı ülkelerden gelmiş, kadın erkek, genç yaşlı birçok Müslüman'ın sizinle birlikte aynı Rabbe yalvardığını görürsünüz, İslam kardeşliğinin güzelliği ruhunuzu sarar, yalnız olmadığının farkına varırsınız. Makam farkı, sınıf farkı, renk farkı, ırk farkı, devlet farkı yoktur tavafta, herkes sadece ve sadece kuldur, kulluğunuzu hatırlarsınız kibirden kurtulursunuz, mütevaziliğe bürünürsünüz. Rabbimizin "Şüphesiz,

Allah katında sizin en üstün olanınız, takvaca en ileride olanınızdır." sözünün anlamını daha iyi kavrsınız. Yıllarca "Şunlar bizi arkadan vurdu, bunlar bizi sevmezler." gibi fitne tohumlarıyla kardeşleriniz ile aranızın açıldığına farkına varırsınız. Hac ve umre, uluslar arası bir kongredir aslında. Bütün dünya Müslümanlarının kendi ülkeleri ile ilgili gelişmeleri diğer ülkelerdeki Müslüman kardeşiyle paylaştığı ve değerlendirdiği, dünya üzerinde İslam'a ve Müslümanlara karşı yapılan saldırıların değerlendirilip tedbirlerin konuşulması gerektiği bir kongre. Bu ibadetin bir de bu yönünü düşündüğün zaman bir kenarda oturup sadece tespih çekmekle yetinmiyorsun, etrafındaki Müslümanlarla konuşmak için fırsat kolluyorsun. Eskilerin dediği gibi "Tatmayan bilemez." Ben gücüm yettiği kadar oradaki güzelliklerden bir parça sunmaya çalıştım. Daha anlatılabilecek sayfalar dolusu hatıralar var. En güzeli oraya varmanın bir yolunu bulmaya çalışmak. O mübarek beldelere karşı olan muhabbetinizi biraz da olsa artırabilmişsem ne mutlu bana. Rabbim gitmeyenlere en kısa zamanda gitmeyi, gidenlere de tekrar gidebilmeyi nasip etsin.